

Nõ 12

Rahvusvaheline pääkorter
101 Queen Victoria Street London

Juuli 1930
Ilmub 1 kord kuus

Rahvuslik pääkorter
Matisa iela Nr. 11/13 kr. 6 Riga
Telegr. aadr.: Pestišanas Riga. Tel. 91950

Hind
15 senti

Jääb ikka selgemaks, et abi, mis Päästearmee inimestele annab, pole täielikult väärtustatud. Päästearmee levitab maailmas õnne, teeb terveks kõik hingehaigused, kuulutab päästmist ka paganaile, kannab hoolt ja valvab mahajäetud laste eest jne. Päästearmee tööpõld on kogu maailm kõige maailma haigustega, õnnetutega ja vangidega.

Kõigilt tema liikmetelt oodatakse, et igaüks midagi teeks, et tegelikult aidata oma ligimest.

Nende univorm tunnistab

mitte ainult, et nemad on Jeesuse Kristuse järelkäijad, vaid et nad on ka kõikide inimeste teenrid, kes häämeelega tahavad igaüht rõhutat aidata.

Kui rahvusvaheline laulubrigaad pääkorterist Londonist kord külastas Holloway linna, Dr. G. Campbell Morgan, kes juhatas koosolekut, jutustas järgmist juhtumist, et kellegi päästesõduri naeratus tõi ühe õnnetu naise Jumala juure. Dr. Morgan tundis isiklikult nimetatud naist ja tarvitas seda juhtumist kui kirjeldust, et ette tuua Päästearmee

isiklikku preestri-tööd.

Keegi päästesõdurid kondis Yorki raudteejaama perronil. Tema rahulik naeratus tunnistas, et tema oli tõesti õnnelik. Jaama ette sõitis hommikupoolt rong. Keegi daam esimese klassi kupeest pani tähele silmapilki noort sõdurit, kes vaa-

Kuidas päästesõduri naeratus võitis ühe hinge Jumalale.

1. Päästesõdur kõnnib perronil. 2. „Las' rong läheb!”
3. Kui tema põlvede pääl palves otsis oma Päästjat, tema üle tuli rahu.

mõtlete, kas mina ka võin omada niisugust õnne? „Jah, just sel silmapilgul kui teie vastu võtate Kristuse ja loodate Tema pääle,” kõlas vastus.

Rong pidi ära sõitma ja kupe uks suleti, kuid naine sai aru, et tema on siin kohanud inimest, kes teda tõelikult aidata võiks. Tema astus rongist välja, kutsus pakikandja ja palus oma asjad välja viia. Pöördes päästesõduri poole, ütles ta: „Las' rong läheb! Kui oleks vaja, ma parem kaotaksin kogu oma varanduse, kuid seekord ma ei lase

(Järg 2. lhek.)

tamata kõige müra pääle, mis teda ümbrits, sügavas mõttesse vajudes jatkas edasi oma teed.

Võoras sai aru, et see noor tütarlaps on omanud suurema varanduse kui kulla ja hää seisukorra elus. Ise janunedes hingerahu järele, tema noogutas päästesõduri poole, et ta tuleks tema kupe uks juure. „Vabandage,” ütles tema, „ma tahaksin häämeelega teada, kuidas teie olete nii õnnelik ja rõõmus? Kuidas võite teie unustada kõike teid ümbritsevat rahutust?”

Noore sõduri ees seisid daam kõrgemast soost. Järeletegemata rõõmsa näoga sõdur vastas: „Kallis preili, minu õnnel on imeline põhjus. Ma võtsin vastu Kristuse oma Päästjaks. Tema andestas mulle minu patud ja võttis mind vastu jumalalapseks, ja see teadmine täidab mu hinge õnnistusega.”

„Tõesti imelik,” vastas daam. „Kuidas teie

Kui mõned inimesed kuulevad, et Jeesus, Inimese poeg, on tulnud, et otsida, — siis teevad nad, et nad aga ära saaksid minna. Neil on halb Tema ees. Kuuldes, et Ta otsib neid, põgenevad nad nii ruttu kui aga võivad.

Mispärast?

Kuna nad arvavad, et Jeesus peaks nende pika karistusjutluse ja heidaks ette neile kõike, mida nad teinud omas elus. Ja siis, nad arvavad, paneks Ta neid orjakk, nii et nende elust oleks ära võetud kõik rõõm ja päikesepaiste.

On see tõsi?

Ei, tuhat korda ei, see kartus on põhjendamata! Kui ometi kallid hinged, kes kardavad Jeesuse ees, kuulaksid edasi meie kirjakohta! Selles pole öeldud ainult: „Inimese poeg on tulnud otsima,“ vaid: „otsima ja õndsaks tegema.“

See on, mida Ta tahab: Ta tahab õndsaks teha. Ainult selle eesmärgiga otsib Ta.

Sina vaene inimlaps, ka sina oled seni võib olla põgenemisel Issanda eest; tahad sa nüüd jätta oma põgenemise? Tahad sa nüüd lõpuks lasta end leida Tema poolt? Ta otsib sind, et sind õndsaks teha.

Agas mis tähendab see?

Kui kõneldakse „õndsaks tegemist“, siis mõtlevad alati paljud, et see on asi, mis algab pärast maapäälset elu, kui meie oleme surnud. Laiades hulkades on saanud harju-

Mis tähendab „õndsaks teha“?

Mitte unistavad tundmused, vaid auline teadmine.

museks, surnuid nimetada ilma pikema jututa „õndsaks“. Kõneldakse endi „õndsast isast“ ja endi „õndsast emast“, selle all mõistes endi surnud vanemaid.

See on sõna „õnnis“ valesti tarvitamine. Sest õndsaks saamine polegi nii endastmõistetav asi, nagu paljud arvavad. Pole mitte nii, et õndsaks saamine järgneb sellele elule lihtsalt ja igal juhusel, nagu hommik ööle. Oh ei, vaid et olla õnnis pääle surma, peab juba selles elus õndsust tundma õppima ja selles kogema. Kes polnud siin maa pääl õnnis, see ei saa õndsaks ka pääle surma. Seda ütleb pühakiri üsna selgelt ja kindlalt. Õndsuse juures ei ole tegemist mitte ainult ja mitte esijoones tulevaste, vaid nimelt just selleaegsete asjadega.

Inimese poeg on tulnud otsima ja õndsaks tegema. See ei käi mitte kauge tulevik, vaid oleviku kohta. Ta tahab sind õndsaks teha siin, kallis süda! Sa pead juba siin saama õndsaks, see on tema armuline ja armastusrikas tahtmine. Esimene osa sellest õndsusest on: pattude andestamine. Oo, see on midagi aulist! Sinu õndsusest mineviku surve kaob ühe korraga. Sinu süükoorem on sinul ära võetud. Sinu endise elu süüdistavad hääled vaikivad, ja sa hakkad täis õndsust laulma

ning hõiskama:
„Mu patud kõik kandis
kord Jumala Tall
mu Jeesus nad kaugele
viis.“

Ta suri ka minu eest Kolgata mäel, hing kiidab nüüd Issandat mull!“

See pole mitte ettekujutuse asi või unistav tundmus, vaid see on kindel teadmine, mida annab Püha Vaim Jumala sõna läbi: Minu patud on mulle andestatud.

Ja kui minevik on lepitatud Jeesuse vere läbi, siis on hingel rahu Jumalas. See on teine osa õndsusest, mida võime omandada juba siin maa pääl.

Apostel Paulus kinnitab seda Room. 5:1: „Et meie nüüd usust oleme õigeks saanud, siis on meil rahu Jumala juures meie Issanda Jeesuse Kristuse läbi.“ Oo, kui auline on teada: midagi ei seisa enam minu Jumala ja minu vahel; minu minevik on korraldatud, minu olevik ja tulevik on Issanda päral! E. R.

Ühel jutustaja *Moody koosolekul tõusis püsti üks mees ja palus inimesi palvetada oma naise eest, et ta ümber pööraks Jumala poole. Moody küsis mehelt: „Kui kaua olete juba ümberpöörnud Jumala poole?“ „38 aastat.“ „Mis? Olete juba 38 aastat ümberpöörnud ja teie naine veel mitte?“ hüüdis Moody. See ootamata küsimus ja märkus mõjus nii, et enne kui koosolek oli lõppenud, mees palus inimesi palvetada tema eest. On sinul hää mõju nendele, kes ümbritsevad sind?

Päästesõduri naeratus. (Aigus 1. lhk.)

juhust mööda minna, et omada seda rahu, mida ma nii kaua otsinud olen.“

Mõlemad naised läksid ooteruumi ja rääkisid igaveste asjade üle; see jättis rikka, kuid õnnetu daami pääle sügava mulje. „Ma olen igate viisi otsinud rahuldust küll seltskonnas, küll reisidel, küll oma rikkuses, ka paljudes teistes asjades, kuid minu südames pole ilalgi olnud niisugust rõõmu, missugust ma näen teie juures.“ — „Usu läbi teie võite seda õnnistust silmapilki vastu võtta, siin selles ooteruumis Jumal võib seda anda teile.“ Mis selle järele sündis, ei suuda kirjeldada sõnadega. Kindlasti Yorki jaamas selline juhtumine polnud sündinud ilalgi enne. Kuid Kõigevägevam Jumal nägi, mis sääl sündis, ja kui maapäälise varanduse poolest rikas, kuid vaimus vaene naine põlvede pääl palves otsis oma Päästjat, tema üle tuli rahu.

Kõik saavad rahu oma hingele, kes jälgivad Jeesuse kutsesele: „Tulge minu juure kõik, kes teie vaevatud ja koormatud olete, ja mina tahan teile hingamist anda.“

Ära ole otsustamatu!

„Kes paneb oma käe adra külge ja vaatab tagasi, see ei kõlba jumalariiki.“

Jumala varakambreis on uusi ja vanu varandusi, mida pole veel leiutanud ükski jutlustaja ega kirjanik, ja varjatud asjad on ilmutatud inimestele, kes on „vaimlised väikesed lapsed“.

Sääl on üks hää inimene eksinud õigelt teelt. Üks kristlane on lahkunud kogudusest. Nagu Kain on ta kaotanud ühenduse Jumalaga ja elab surma maal, kus magab nii palju kristlasi. Päästearmee marsib muusikaga läbi tänavate ja äratab teda üles. Siis tekib temas nagu ärakadunud pojaski soov: „Ma tahan kätte võtta ja minna tagasi oma isa juure.“ Kuid sääl astub kiusaja tema juure kirjasõnaga: „Kes paneb oma käe adra külge ja vaatab tagasi, see ei kõlba jumalariiki.“

Kas me pole kohanud neid inimesi palvepingil? Kas me pole manitsetud neid imeliste sõnadega, mis kut-

suvad eksinut tagasi tulema isamajja? Kuid nad raputavad oma pääd ja ütlevad, et nad on pannud käe adra külge ja tagasi vaadanud, nüüd ei kõlbavat nad enam jumalariiki. Nad usuvad, et on teinud andestamatu patu.

Kes mõtleb nii, on eksitus, sest ta on meie kirjateksti kooskõla purustanud. Need sõnad ei öeldud mitte tagasilangenule, vaid sellele, kes üldse polnud alanud. Tema ütles: „Issand, ma tahan käia Su järele, — aga —“ See on otsustamatuse, ebakindluse lööksõna. See on vabanduste, raskest, kahtluse ja järgimõtlejate põhjata nõu.

Ah, meie Päästearmees tunneme seda saatanat „aga“.

„Ma tahaksin nii väga saada sõdu-riks, aga —“

„Ma tahaksin meeleldi teenida Issandat ohvitserina, aga —“

Saatan „aga“ peab aetama välja, ja see nimelt ongi, mida Issand tahatis teha selle mehe juures.

„Issand, ma tahan käia Sinu järele, aga lase mind enne minna ja jätta jumalaga omastega.“ (Järg 7. lhk.)

Võib olla kõigest, mis Jeesuse

Kristuse pühade asjade religioon pakub meie vaimule vaatlemiseks, ei kõida midagi tähelepanu nii väga kui hinge surematus õpetus ja lootus. Sest inimese südamesse on asetatud sügavalt eluigatsuse ja -armastus. Maine elu ei võiks olla küll väga rikas vaevade poolest — surelik ei taha seda lasta langeda. Nimetagu vagatsev silmakirjateener ilusat Jumala maailma alati piinamaaks, pisarate oruks. Aga ta viibib häälimeel selles pisarate orus, mida ta näib põlgavat, ja väriseb surma ees, mida ta sageli kiidab, kuna surm vabastavat teda selle maailma hädadest. Elulootus naeratab surijale veel viimise hingetõmbeni, saadab sageli eksijat karistuskohani ja magustab kurjategijale vanglaelu kibedust.

Nimelt see igatsus elule, mis kõigele surevale sisse valab salapärasest hirmu surmatunni eel, täidab teda ka usuga, et ta vaim edasi elab pärast keha kõdunemist. Nimelt selles igatsuses, millega Looja tarkus meid maise olemise küljes hoiab peaaegu katkemata sidemetega, ilmutas ta ühtlasi kõigile vaimudele nende kõrgemat suuna. Kõik rahvad, kui nad on kord ühtlaselt ärganud loomalikust toorusest, haaravad hardumusega ettekujutuse elust teiselpool hauda.

Kõik usud, isegi metsikute suguharude religioonid, jutlustavad õndsuse ehk kohtuotsuse seisukorras tulevases elus. Teadagi, veendumun on tõsine kristlane. Tal on selle eest, Jumala ilmutuse kõrval mõistuse kaudu ka Jumala ilmutused Oma Poja Jeesuse Kristuse läbi. Nagu Jeesus võitis surma, nii saame ka meie võidu surma üle ja vahetame kõduneva kõdunematuga.

Ka kergemeelsus ei või eemale naljatada mõtteid igaviku üle. Ka valtsam kristlane, kes elab selles maailmas, nagu elutseks ta igavesti maa pääl, üllatub kord meele tuletades oma hauda. Ka kuri inimene, kes olles langenud oma kirgedesse, rumalustesse ja pattudesse, esile toob kõik ebapõhused, et kättemaksjat Jumalat maailmast minema salata, ja olevuse edasikestmist, mis tema kehas mõtleb ja imeliselt tegutseb, pilgata nagu muinasjuttu, — ka teda tabavad kord vastutahtmist, keset

Mõtted igaviku üle.

oma hajameelsust, mõttet Jumalale ja igavikule.

See mõte tabab teda kui eksitamatu, igavesti kestev tõde. Ta mõtleb sellele ja väriseb. — Kurjad vaimud usuvad ka ja värisevad, nagu apostel Jaakobus kirjutab omas epistlis (Jaak. 2:19).

Et surelik ei ole mitte ainult selle lühikese elu jaoks, et ta kuulub mitte ainult maisele, vaid ka ühele kõrgele ilmakorraldusele, ka vaimulmale, selleks on tal kolm tunnistajat, keda ta ei saa inimkonnast välja ajada kogu oma kergemeelsusega,

edasikestmisest peale surma — milline elu, milline omandus oleks siis veel kindel? Milline vandetõotus oleks veel kohus? Milline seadus maksev, milline süütus püha, millised pisarad liigutavad? Taeva all levitaks põrgu oma koledusi. Vägivald, tagakiusamine ja hirmuvalitsus saaksid ainuvalitsejaks. Roim tõukaks valitsejad ja võimulolejad hauda. Maakera muutuks varsti õudseks ja inimesteta nagu ta oli enne seda, kui ühe sureliku jalga astus sellele.

Kui nüüd mõte igavikule mõjub nii vägevalt ja võimsalt metsikumaille inimestele — mis peaks see nii olema kristlasele, kes pühendatud Jeesuse ilmutuse, Jeesuse riiki, ootab maailmast vähe, sealt aga kõike? Mis peaks see olema kristlasele, kes võib öelda ühes Jeesusega: „Minu riik pole mitte sellest maailmast, minu kodumaa pole mitte see maakera, vaid Jumala kirju eluase, minu isamaja on kogu maailmaltaust!

Kristlane peab tegema mõtte igavikule oma sõbraks. Ta ei tohi sellepärast seda iialgi kõrvaldada, kui see ilmub. Ta ei leia ju selles muud kui meeletuletajat sellest, mis kord juhtub paratamatult; meeletuletajat igavesele, muutmata määramisele, millele läheneme igal sammul iga tunniga.

Meie kohtame seda mõtet peaaegu iga päev. Värske haud surnuaial ja ja närtsinud lill. Teade surnust lahinguväljal või ühe tuttava haigusest. Meie käik nõrgenenud jõu värskendamiseks või meie õhtune magamine. Maja, milles elame, ja milles võib olla suri nii mõnigi enne meid, ja mälestus vanemale, abikaasale, lastele, õdedele-vendadele, sõpradele, kes on läinud magama meie eel — kõik, kõik viib meid mõttele igaviku üle.

Nõnda mõeldes mõtet igaviku üle, ühendab ta alati lahutamatu meid mõtetega meie olemuse parandamiseks, meie iialgi ei tuletale meele püha teist maailma, esitamata küsimust: aga min, kas ma olen ära teeninud kaunit säälolemist? Kas minu hing on pühitsetud Jeesuses, et ta sääli rõõmuga võiks oodata igasugust osa? Seetõttu on meie ettevalmistus tuleviku, selles maailmas õnne ja õnnetu vahel, meie õppekool igaviku jaoks.

Kuidas saada päästetud?

Patt on kõigi hingeliste kannatuste ja piinade põhjus. Püha Vaimu tegevuse mõjul saame teadlikuks oma patusüü. Ka ümberpöörmine on selle püha mõju tagajärg.

Päästmine on tõelisest kahetsusest ja patust loobumisest. On vaja tunnistada pattu, ja ebaõiglust, niipalju kui võimalik, jälle teha häaks. Siis meie peame vastu võtma andestust usus Päästja ohvrisurmasse meie eest isikliikult.

Päästmise tee on usalduse tee. Jeesus andestab patud, hävitab hukatuse otsuse, võtab meid armus vastu ja äratab surnud hinge uuele elule.

Proovi tema jõudu täna sinu enda hinge juures!

kogu oma naljaga ja kogu oma võimuga. Ja need kolm tunnistameest kõigi maailmarahvaste seas on: üldine jumalateadmine, s. o. üldine usk ühte Jumalasse, südametunnistuse ehk meie tegevuse sisemise kohtuniku üldsus ja igavikuteaduse üldsus ehk usk igavikku.

Mis oleks maailm ilma nende kolme suure mõttega? Mis võiks taltsutada ja siduda inimest, kes on oma vihas taltsutamatu ja kõike hävitav loom, kui need kolm suurt mõtet oleksid kadunud maailmast.

Kui mõtleme jätta surelikud oma metsikute, kõike purustavate soovidega iseeni hooleks, ilma usuta Jumalasse, ilma õigluse või ebaõigluse tundmiseta, ilma ettekujutusest elu

Uus juht Lätile ja Eestile.

Meil on rõõm teatavaks teha, et kindral on määranud ltn.-koloneli **Gordon Simpsoni** meie uueks juhiks. Ta on juba hästi tuntud juhatuse oma küllaskäigust saadik aastal 1928.

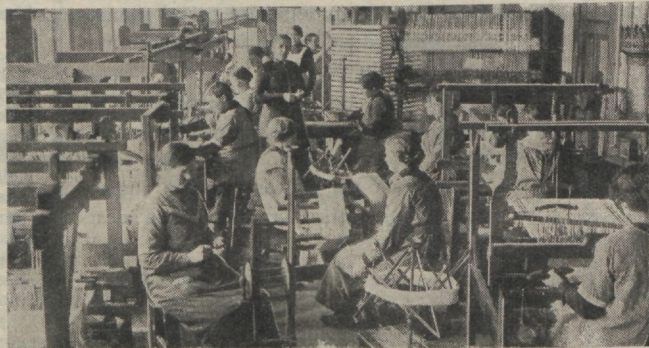
Lähemad üksikasjad ünuvad meie järgmises väljasaandes. Brigadör ja proua **Johanson** on määratud kindrali poolt juhatajaks **Tshilisse** (Lõuna-Ameerika), kuhu nemad saabusvad pärast nende puhkusaega Rootsis. Önnistagu Jumal neid korraldusi!

Henry R. Pennick,
üldsekretär.

Seitsmes aastakongress Lätis.

Ilusad kongressi päevad, milliseid meie ootasime ja ette valmistasime, on juba möödunud. Ainult mälestused on püsinud, kuid need on heledad ja ilusad ja jäävad meie abiks meie tulevail tööpäevil.

Kesknädala õhtul, 18. juunil ootasime oma kalleid külalisi, komandör Sowtoni ühes prouaga. Suur hulk seltsilisi tervitas neid jaamas ja vähesed

Töötuba P. A. päästekodus.

tervitsusõnad kindlustasid lootust aulistele päevadele. Neljapäeva õhtul oli avalik tervituskooolek kongressi saalis. Kaua enne algust oli saal täidetud. Oli tunda suurt huvi. Luvdõrasena olid ilmunud Britannia saadik ühes prouaga ja Inglise kiriku õpetaja Riias. Pärast brigadör Johanson'i sissejuhatuse sõnu kõneles saadik, soojade tunderikaste sõnadega tervitades Päästearmee kongressi, tema juhatajaid ja kõiki osavõtjaid. Iseäraliselt tervitas ta komandöre Sowtone, kellega nemad on tulnud ühest ja samast linnast Inglismaalt. Tema kõnele järgnesid valjud aplodismendid. Kooolekut jätkas edasi staabikapten Pennick, Armeel nimel tänades saadiku külastamise eest, ka tegeliku abiandva käe eest meie laulu ja teiste ettekannete järele rääkis komandör Sowton. Tema omas

32 maad on tema külastanud ühenduses Armeel tööga. Inimese süda on igalpool ühesugune, temal on tarvis Jumala ümberloovat jõudu, see on tema ainuke lootus. Päästearmee püüab seda tarvidust rahuldada igalpool, kus ta töötab. Koooleku lõpul oli 20 hinge, kes põlvitasid risti all. Pärast tulist ja vägevat ohvitseride kooolekut reedel kogunesime end laupäeval pärast lõunat allohvitseride kooolekule. Komandör kirjeldas selgelt ja vägevalt, miks tema armastab Päästearmeel. Kooolekul oli väga õnnistatud lõpp, paljud otsisid vaimulikku jõudu, et paremini oma eesmärgile jõuda. Öhtul sõdurite kooolekul kongressi saalis brigadör Johanson tervitas seltsilisi, kes olid sõitnud kongressile suurel hulgal enam kui iialgi enne. Ta esitas komandöri, keda kõik tervitasid. Komandör rääkis Josua 3:5 „Pühitsege endid, sest homme teeb Jehoova teie keskel imet.“ Tema tõi seda päästesõduritele ette, et nemad peavad kasvama oma vaimuannetes, et võiksid oma tööd teha paremini. Elavalt kirjeldas oma reisi üle Põhjamere läbi ujuvate miinide pärast maailmasõda, tema võrdles seda eluteega läbi kiustuste ja raskuste. Kuid meil on kindel juhataja ja valvaja. Ka see kongress olgu meie südamele ettevalmistajaks suurematele töödele tulevikus. Pühitseme endid.

Ka komandöri proua sõnad palve üle olid põhjendatud Jabetsi palvele 1. Aja raam. 4:10 s, mis suureks õnnistuseks said. (Järg 7. lhk.)

Viimane tänu ja lahkumistervitus brigadör ja pr. Johansonilt.

Seistes valmis, et minna laeva pääle, mis meid ära viib Lätist, minu naine ja mina tunneme soovi tänada kõiki teid. Südamlik tänu möödunud aja eest. Iialgi meie ei unusta teie maad ja rahvast, sest oleme neid armastama õppinud. Meie ei unusta iialgi seda armastust, millist teie meie vastu alati väljendasite, ja teie truudust meie ühistöös. Meie kiidame Jumalat teie eest.

Pidage meeles, et Päästearmee ajalugu on lühike. Kuid ometi kõik, mis oleme näinud, on näide sellest, mis Jumal vägevi oli tegema teie juures ja teie läbi. Jääge ustavateks oma kutsele. Seiske julge südamega Jumala eest ja võideldge vastupidavalt tõe eest. Iialgi ärge laske lippu langeda. Et teie elu oleks kooskõlas teie aatega. Pidage vastu!

Olge meie järeltulijatele sedasama, mis olite meile. Võtke neid vastu kui Jumalalt, paluge nende eest ja aidake neid. Meie mõtleme ja palvetame teie eest ja rõõmustame teiega ühes iga saadud võidu eest. Teie tulevik on hele ja töötav palju.

Paluge meie eest, Jumal õnnistagu meid ja aidaku meid meie uues töös kui juhatajaid Lõuna-Ameerika õhtupoolisel territooriumil. „Jumalaga, kuni näeme veel.“

Seistes teiega ühes päästesõjas, Teie **Sigrig ja Karl Johansonid.**

Brigadör ja proua lahkusid Balti mailt.

Kuidas saatsime ära esimesi juhatajaid.

Kongressi mõju oli päris värske kõikide meeltes, kui oli tarvis uuesti koguneda brigadör ja proua Johanson'i ärasaatmisele. Vaatamata sellele, et oli jaanipäev, aeg oli palav ja Riia tänavad tühjad, saal oli juba koooleku alguses täis kuni viimse istekohani. Pärast staabikapteni Pennicki sissejuhatust ütles sooje tunderikkaid sõnu Rootsi saadiku esitaja härra Fallenius, puudutades brigadöri teened organisatsiooni teemurdmise töös Lätis kui ka organisatsiooni tööd üldiselt. „Mul on rõõm, et seda on mees meie rahvusest korda saatnud.“ Kuigi maailm rohkem tähele paneb Armeel häätegevat tööd, vaimuliku töötä see poleks võimalik.“ Loeti ette kirjalikud tervitused piiskop Irbelt, professor Maldonilt, Rootsi saadiku Reutersvärdi proualt, ensain Molinilt ja teistelt. Pärast härra Bace kõnet Armeel häätegeva tööpõllu üle Riias

brigadör Johanson'i juhatusel, järgnesid mitmete tööhäruude ja töögruppide esitajate viimased tervitused ning tänuõnad. Kõigist läbi oli tunda südamlikkust ja soojust; äratati palju heledaid mälestusi. Kõned vaheldusid laulu, muusika ja väikeste kooridega. Lõpuks ohvitserid laulsid ajakohase laulu Rootsi keeles, siis kuulsime viimast korda avalikul kooolekul brigadöri proua Johansonit. Tema sõnadest kõlas rõõm ja tänu (Järg 7. lhk.)

Päästearmee silmakliinik Jaava saarel.

Rahvusvaheline sekretär, komandör ja proua Sowton külastasid Tallinna.

6 hinge alandasid omi põlvi trummi juures vabaõhukooolekul.

Ühenduses Riia kongressiga ja olles läbisõidul Helsingi, et sääl juhatada Päästearmee aastakongressi, külastasid komandör ja proua Sowton ka Tallinna 24.—25. juunil. Nad jõudsid siia õhtuse rongiga Riias. Ühes meie seltsiliste ja sõpradega, samuti ka kolonel ja proua Vestergaardiga ja Soome seltsilistega, kes ka just nende päevade sees olid Tallinnas, peeti nende esimene kooolek Kadriorus. Rongikäigu järel kogunes tuhandete viisi rahvast, kes hoolega kuulasid sõnumit Jeesusest. Pääle komandöri kõneles ka kolonel Vestergaard kooolekul. Jumala vaim oli väga ligi, ja kui kutse oli, et need, kes tahavad endid Jumalale anda, võivad tulla ja alandada omi põlvi trummi juure, siis ei möödunud palju aega enne kui üks naine julgelt tungis rahva hulgast välja ja alandas omad põlved trummi juure. Temale järgnesid varsti ka teised viis, kes nuttes ja paludes nõudsid armu Jumalas. See nähe oli imeline, mis rõõmustas meie südameid, ja paljud kuulajad olid pisarateni liigutatud. Kiidetud olgu Issanda nimi! Ohtust päästmiskooolekut juhatas komandör Sowton meie ruumis. Suur hulk rahvast oli ilusa Jaanipäeva õhtu pääle vaatamata siiski kooolekul. Ka sellel kooolekul oli meil rõõm näha 5 hinge Jumalat otsimas. Halleluuja! Kesknädala õhtul, 25. juunil peeti avalik pühitsuskooolek, millele olid kogunud 200—300 inimest. Jumala vaim oli tegev komandöri kõne läbi ja kooolek lõppes sellega, et 25 seltsilist ja sõpra nõudsid uut armu ja jõudu eluallika juurest, mis kunagi ei kuiva. Jumal oli saanud tarvitada komandöri õnnistuseks, milleks nemad ise väga sooviksid olla nende ringreisidel ümber maailma Jumala ja P.-armee teenistuses. Meie täname neid selle eest ja tervitame neid jälle. **E. Molin,** adjutant.

Päästearmee pidalitöbiste koloniis.

Tähtis teadaanne.

„Mul on rõõm kõigile seltsilistele ja sõpradele teatada, et kindral on saatnud minu järeltulijaks kolonel-leitnanti **Gordon Simpsoni**.“

„Mina rõõmustan, et kindral saadab teie juure teda. Tema juhatab tööd edasi. Võtke teda vastu Jeesuse nimel. Seiske tema kõrval ja aidake teda kanda seda vastutust, mis tema pääl lasub. Tema on jumalamees laia, sooja südamega.“

Jumal õnnistagu teie uut juhatajat ja Jumal õnnistagu Lätti ja Eestit.

Teie

Karl Johanson.

Üldsekretäri märkused.

Juuli 1930.

Meie lõpetasime alles oma seitsmenda rahvusliku aastakongressi.

Seda nimetati „Halleluuja kongressiks“ ja kindlasti kõik osavõtjad olid põhjustatud kiitma Jumalat kõige tema häädu eest möödunud seitsme aasta jooksul.

Komandör Sowton, rahvusvaheline sekretär, kes ühes proua Sowtoniga nii juuliselt juhatas kongressi, vallutas meie südamed kohe nende saabumisel, ja kõigi kümne koosoleku läbi Jumal tarvis neid võimsalt.

Ette kandes nende kauaaegseid kogemusi Jumala häädu eest Armee tegevuses üle kogu maailma, Norrast ja Rootsist Austraaliani ja Indiast Kanadani, nemed võisid tuua valgestatavat vaimustust ja õnnistust kõigile.

Muusika ja laul olid koosolekute silmapaistvaks osaks. Puhkpillide ja keelpillide orkestrid, laulu brigadid ja kadetid ning noored pakkusid oma parimat.

Tervitusköösulekul meil oli esõigus endi keskel näha T. E. Briti saadikut ühes abikaasaga. T. E. kõne mitte ainult ei väljendanud sooja huvi Armee töö vastu, vaid oli ka vaimustuseks kõigile.

Oli hää kohata ohvitseri ja seltsilisi kõikidelt frontidelt Lätist ja Eestist ja meie olime kindlad, et nad pöördusid tagasi oma kohtadele töö jatkamiseks uue energiaga.

Nagu erikohalt teatatud, lahkuvad brigadid ja proua Johanson Lätist ja Eestist pärast seitsmeaastast üstavat teenistust ja nad sõitsid Rootsimaale hästi äratreenitud puhkusele. Õnnistagu Jumal neid ja nende omakseid!

Tugi Eesti päästeväelastele on tulnud selle läbi, et kapten Jörgenson Norrast on saanud kasutuse, olla teiseks ohvitseriks I korpuses. Meie hüüame temale südamest: teretulemast!

Võimatu valik.

Koolilõpetaja, olles jutustanud klassile loo rikkast mehest ja Laatsarusest, küsis: „Kes teie nüüd enim tahaksite olla, poisid, — kas rikas mees või vaene Laatsarus?“

Üks poiss vastas: „Mina tahaksin olla elus rikas mees ja surmas Laatsarus.“

Ja kas ei ole see nii, kuidas hulgad püüavad olla? Kõik tahaksid surra õiglase surma, kuna elu saadeti mõõda õelate kombel.

„Sõjahüüd“ üks aasta ilmunud.

„Sõjahüüd“ võib käesoleva numbriga tagasi vaadata oma lühikesele tegevusajale Eestis. On möödunud aasta, mil tehti eeltööd „Sõjahüü“ ilmumiseks meie kodumaal. Oli julge samm, nii kiirelt asuda oma häälekandja väljaandmisele. Brigadid K. Johanson, Armee senine eriline juht Balti mail, tegi nende ridade kirjutajale ettepaneku, võtta enese päle „Sõjahüü“ tõlke ja trükkitoimetamise töö. See ettepanek nõudis palju kaalutlemist ja sisemist võitlust, nõudis vaimustust ja enesetalgumist. Aga raskuste ja takistuste taga olid paremad õnnistused ja võimalused, mis vaimustasid ka emalseisjansa.

Maal, külavaikus sündisid esimesed fõlkeread „Sõjahüü“ jaoks, tekkisid käsikirjad, mis olid otsekui alusmüüriks ilmuvale „Sõjahüüle“. Samas küla-

H. Jänes, „Sõjahüü“ redigeerija.

üksilduses — aasta tagasi — oli hää võimalus koguda vaimustavõid kavatsusi, kuidas kujundada „Sõjahüü“ sisuliselt ja väljusest. Ja esimese numbril ilmudes oli saanud lisa Eesti võimalikule ajakirjandusele. Aga ühtlasi võis värske „Sõjahüüd“ kuuluda suure „Sõjahüüde“ pere hulka, mis kõikjal üle maailma ilmub mitmesümnes keeles. Algusest päle äratas Eesti „Sõjahüüde“ tähelepanu välismaal, ja Inglise „War Cry“ („Sõjahüüd“) juulinumbrer tõi teiste hulgas esikohal eestikeelse „Sõjahüü“ pääjoonistuse, allkirjaga: „Viimased saavad esimesteks“.

Kuid meie „Sõjahüüde“ ei toha ega võigi kuuluda esikohale. Ta on üks nooremad võitlejaid, kes tahab alles kasutada, täieneda ja tõusta paremale järjele. Ei ole „Sõjahüüde“ kaugelki veel selline, nagu seda soovitaks näha. Tehniliselt ja väljusest on „Sõjahüüde“ arenemiseel, sisuliselt püüab ta sügavamale ja täiuslikumale.

Oli rõõm näha neil päevil Riias pätkorteris, et „Sõjahüüde“ rippus barnas teiste paljude samanimeliste välismaalaste väljaannete kõrval: „War Cry“, „Der Kriegsruf“, „Krigsropet“ jne. Ka

Kadettide külaskäik Tartu.

Brigadid Johanson ühes 5 kadetiga külastas meie korpust laupäeval ja pühapäeval, 31. mail — 1. juunil. Nende päevade jooksul peeti 3 vabaõhukoosolekut ja 3 koosolekut meie ruumis.

Kadettide demonstratsiooni ajal laupäeva õhtul rääkisid kadetid oma ümberpõõrmisest ja kuidas Jumal neid oli kutsunud, et saada päästeohvitserideks. Nemed jutustasid oma rõõmusest, teenida Jumalat, ja teada, et nad on sellel teel, mille Jumal neid juhatab. Nemed jutustasid, kuidas Jumal oli nende ellu astunud ja oli neile annud ühe teise juhtnõõri, kuid nemed seda ise enne mõelnud olid. Kuid sõnakuulmine Jumala häälele toob õnnistusi ja rahu.

Demonstratsiooni ajal pakuti laulu ja ilulugemist kadettide poolt, ja lõpuks rääkis brigadid Jumala sõna üle.

Pühapäev oli tõeline võidupäev. Juha ennelõunasel koosolekul oli Jumala Vaim vägevalt tegev meie keskel. Vabaõhukoosolekuile tulid suured rahvahulgad, niisama ka püha viimasele koosolekule, päästmisköösulekule. Palju hingi otsisid päästmist ja pühitsust nende köösulekute jooksul. Külastamine sai meie korpusele rikkalikuks õnnistuseks. Kõige eest anname meie au Jumalale ja tahame jatkata võidelda tema jõus.

Viktor Granholm, ensain.

võis näha Läti „Kara Sauciensi“ toimetamist ja uut toimetajat, energilist õde Balšaitis, kes nüüd on ka „Sõjahüü“ sisuliseks redaktoriks. Nii ei saa meie „Sõjahüüde“ end tunda üksikuna.

Aga tähtis on, mida „Sõjahüüd“ on saavutanud tänapäevani. Ta pole iluge kunstväljaanne, vaid on kindlasti suutnud pakkuda paljudele hingelist kotsust, murelisele rõõmusõnumil ja on leidnud teed kõikjale. Ta on saanud paratamatuks vahendiks Päästearmeele Eestis tema tööpõllul, on pakkunud aasla jooksul päle võimalise lugemise rohkesti pilte ja kirjeldusi Armee elust üle maailma. Tegelikult kaastõõga olid mulle abiks mitmed, samuti olen tänuiliku ühele truale sõbrale kaasabi ja õhutus eest.

Kindlasti on „Sõjahüüde“ paljudele ka tõukekiviks nende näiliselt õigel usuteel, on pilkelauks neile, kes ei suuda elumõtet leida kõrgemalt kui maaisest askelduesest ja „õnnest“. Aga olgem omeli laieme vaatepiiriga, omagem rohkem auaramat sõdant ja armastavat elusuhutimist. „Sõjahüüde“ tahab omalt poolt kae sirutada kõigile rõhutuile, aga ka — vastastele. Ta loodab võita endale palju lugejaid, sõpru ja poolehõidajaid, nii et läbi murdes inimliku väikluse ja väärdõõrmisõ müüri, ta võiks olla vastuõõetatav ning õnnistuseks kõikjal.

Hermann Jänes.

Mööga ja kilbi brigaad. Piiblitekstid juulis.

Oseja	K. 16. — 4 : 1—12	N. 17. — 4 : 13—25
T. 1. — 6 : 1—7	R. 18. — 4 : 26—34	L. 19. — 4 : 35—41
K. 2. — 7 : 8—16	P. 20. — 5 : 1—13	E. 21. — 5 : 14—24
N. 3. — 10 : 1—13	T. 22. — 5 : 25—35	K. 23. — 5 : 36—43
R. 4. — 11 : 1—12	N. 24. — 6 : 1—13	R. 25. — 6 : 14—29
L. 5. — 13 : 1—14	L. 26. — 6 : 30—44	P. 27. — 6 : 45—56
P. 6. — 14 : 1—9		
Markuse ev.		
E. 7. — 1 : 1—13		
T. 8. — 1 : 14—28		
K. 9. — 1 : 29—39		
N. 10. — 1 : 40—45		
R. 11. — 2 : 1—12		
L. 12. — 2 : 13—20		
P. 13. — 2 : 21—28		
E. 14. — 3 : 1—19		
T. 15. — 3 : 20—35		

Maalakia.

E. 28. — 1 : 1—14	T. 29. — 2 : 1—10
K. 30. — 2 : 11—17	N. 31. — 3 : 1—12
	16—18

Mille eest meie palvetame juulis.
Juuli 6. Maad, kus Armeed veel ei töötata.
" 13. Norra ja Soome.
" 20. Korpuse kadetid ja kandidaadid.
" 27. Läti ja Eesti.

Aeg palvetamiseks.

Mitmesugustel põhjustel päästesõdur leiab olema isikliku ühenduse Jumalaga mitte ainult kasuliku, vaid tingimata vajaliku oma päästmisele; seepärast ta ei tohi jätta hooletusse seda. Tema kogemus sel suhtes on sama nagu suuremal osal väljapaistvatel pühikutel, kes kunagi elanud.

See isiklik andumine võib olla kasulikuks päästesõdurile, ta võiks määrata kindlaks aega palvetamiseks, hommikul ja õhtul alati ja teistel tundidel, kui võimalik. Ta peab ka määrama kindlaks erilise aja isiklikuks palvetamiseks — ütleme, pool tundi või 15 minutit, ja ei peaks lubama midagi, millele poleks olulist tähtsust lasta segada seda võimalist toimingut kuni selle määratud aja lõpuni.

Väga vähe hädä järgneks ainult hoolimatult väljendatud palvetamisest ehk sõnadest, mis tulevad esile sel ajal ehk millega mõistus võib olla harjunud. Sõdur peab palvetama järeloomõtlikult, hoolikalt kaaludes hinge vajadusi, ja neid siis pühalikult teatavaks tegema Jumalale.

Igal juhusel lähenedes Jumalale sel teel, päästesõdur peab püüdma enesele ette kujutada püha ligiolekut. Ta peab ütleva isendale: „Jumal on siin. Ta kuuleb mind nüüd; mina kõnelen Temaga.“ Usk toob Jumala lähemale, ja Tema hääl saab kuuldavaks hinges.

PÄASTEARMEE

Tallinna I korpus U. Sadama t. 11-a
Tartu korpus Tähe tän. 124 Tartu

Koosolekute aeg:

Pühap.: kell 10 e. l., kell 3 ja kell 7.
Ärip.: teisip., neljap. ja laup. kell 1/2 p.
Pühapäevakool igal pühap. k. 1/2 p.

Tallinna II korpus

Rataskaevu tän. 22 Tallinn
ainult laupäevadel ja pühapäevadel.

„Sõjahüütu“ võitlejate nimestik juunis.

Tallinna I korpus	1150 eks.
„ II „	500 „
Tartu II „	500 „

Ohvitserid:

Ensain V. Granholm Tartu, 110 eks. Leitnant Karl Bernad Tallinna I, 110 eks. Leitnant Maria Blees Tallinna II, 72 eks. Leitnant Ida Matveus Tallinna II, 55 eks. Envoi L. Bakul Tartu 50. Adjutant Ernst Molin Tallinna I, 25 eks.

Rillohvitserid ja sõdurid.

Tallinna I korpus.

50 eks: Sõdur Emilie Niemann. 32 eks.: muus. Maria Ernits. 30 eks.: Seersant Amalia Sagar. 30 eks.: Lovise Damm. 25 eks.: Kassahoidja Jaan Kütt. 25 eks.: liter s. Hil da Sandberg. 25 eks.: seers. Juulia Kanter. 25 eks.: Sõdur Feodosia Leemann. 25 eks.: sõdur Liisa Rattik. 25 eks.: sõdur Johannes Deubner. 25 eks.: Amalie Kristjansen.

Tallinna II korpus.

135 eks.: Sõdur Anette Reisman. 120 eks.: sõdur Alice Lööke, 55 eks.: sõdur Elvine Vaatsep.

Tartu korpus.

25 eks.; sõdur E. Jakk. 25 eks.: sõdur A. Viira.

PÄASTEARMEE

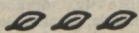
JÄRELUURIMISE BÜROO

otsib ärakadunud isikuid, nii Eestis kui ka välismaades. Tänaides üle kogu maailma ümbritsevat Armeed organisatsiooni, on korda läinud paljusid leida.

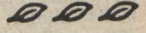
Maks: Eestis — Ekr. 3.—

Välismaal — Ekr. 5.—

Aadress: Riga, Matisa iela 11/13 dz. 6. Tallinn, U. Sadama t. 11-a.

Laula Jumalale auks.

1.

I. M. 10.

1. Läbi maade käime väes,
Vaimu mööka hoides käes,
Võitlustunnil palvetades valvame.
Armu tiivul lendame,
Hingi surmas päästame,
Valgust hoida neile jõudu anname.

Koor: Võitva Jumal-Pojaga,
Kes meid pesnud verega,
Häda säästes,
Patust päästes,
Läbi maade käime väes.

2. Oma valgus-Issandat
Kõigest hingest teenime,
Tema käsivars toob päästmist vaestele.
Nad Ta rinnal toetuvad,
Tema rahu maitsevad.
Andestust Ta töötab halvemalegi.

3. Läbi maade liigume,
Patuväge võidame,
Päästjal kiitust ikka toome hõisates.
Kui siin võitlus lõppenud,
Miljonid on võidetud,
Näeme võitnud sõpru, kes ju läinud eel.

2.

1. Mu ligi Jumal, sest rõõmustan,
Ta kannab kõik minu mured,
Neid tema pääle kõik veeretan,
Nii hästi väiksed kui suured.

Koor: Mu tulevik on veel tundmata,
Kuid tänini Ta mind kannud,
Sest laulan õnnelik, mureta:
Vaat' täna aitab mind Issand.

2. Mu isa Jumal, oh õnnis troost!
Ei Ta mind iial ei jäta,
Ta kannab hoolit iga linnu eest
Kas oma last Ta võib petta?

3. Ta on ka Isa nii helde mul,
Kes igal tunnil mind aitab.
Ta armurikkusest saab mull' küll,
Kõik tarvitused Ta täidab.

4. Ma olen õnnis ja mureta
Kui taevas selge ehk pilves.
Kui linnud laul'vad, ma laulan ka
Siin Loojat tänades, kiites.

3.

1. Jeesus seisab ukse ees,
Südat lahti teel Südat lahti teel!
Koputab sääli silmavees.
Südat lahti tee! Südat lahti tee!
Sinu juure tahab ta
Sisse tulla elama,
Oma kallil armuga,
Südat lahti tee! Südat lahti tee!

2. Miks nii kaua lased sa,
Lahti tee!
Teda väljas oodata,
Lahti tee!
Kaua ta ju koputand,
Pole veelgi sisse saand,
Küll see teda kurvastand,
Lahti tee!

3. Kaugelt ta su järel käind,
Lahti tee!
Ja su hinge häda näind,
Lahti tee!
Veel ta palub ärdasti:
Anna süda minule,
Siis saad rahu hingele,
Lahti tee!

4. Ära pane kinni ust,
Lahti tee!
Muidu hoopis lahku su'st,
Lahti tee!
Viimast kord ehk koputab,
Kui nüüd teda ära a'ad,
Mõtle, mis siis sinust saab.

Tellimise hind postiga aastas 2 krooni, 1/2 a. 1.10 kr. Üksiknumber 15 senti.
Vastutav toimetaja: envoi L. Bakul. Väljaandja „Päästearmee“, Tallinnas, U. Sadama tän. 11-a.

J. & A. Paalmann'i trükk Tallinnas, V. Karja tän. 12. 1930 a.